

Pričakovanje novega leta s stanovalci Zavoda Hrastovec-Trate, študenti in prostovoljci

Najprej je bil projekt, zdaj Ura brez kazalca (že) bije

Študentje Visoke šole za socialno delo iz Ljubljane so s svojim dekanom Vitom Flakerjem in prostovoljci iz vse Slovenije pripravili silvestrovanje med stanovalci zavoda za duševno in živčno bolne

Po telefonskem klicu, ki je v ponedeljek sredi dopoldneva vabil na silvestrovanje v Zavod Hrastovec-Trate, sem že vedela, kje bova preživela to noč. Le prejšnje načrte, ki so obetali praznovanje na Pohorju, je bilo treba prestaviti na drugo leto in že sva lahko sledila vabilu na še nikdar takšno silvestrovanje. Študentje Visoke šole za socialno delo, ki so lanski november preživeli med stanovalci zavoda za duševno in živčno bolne, so že takrat napovedovali, da bodo stike ohranjali tudi v prihodnje. "Tako smo se odločili, da bomo skupaj silvestrovali, in ker s praznovanjem nismo želeli posebno obremenjevati delavcev v zavodu, obenem pa smo hoteli to druženje čim bolj odpreti javnosti, smo k sodelovanju povabili prostovoljce, ljudi dobre volje iz vse Slovenije, ki so se, tako kot vi nocoj, našemu klicu odzvali. Prišlo jih je kakih 30, mladih in starejših, takih, ki čutijo, da je treba podreti mostove med bivanjem

zunaj in znotraj v tem in podobnih zavodih," je o silvestrovanju v stari obokani in z zemljo tlakovani kleti zavoda v Hrastovcu povedal študent David Novak. S kolegico Kristino Podbevšek sta pripravila program silvestrovanja, sama pa sta se na praznični večer, ki so ga osvetljevali bakle in žar iskric v očeh vseh, ki so sodelovali, največ zadrževala v improviziranem lokalu, kjer smo si lahko natočili različne sokove in kjer so samo za nas mešali barvite koktajle, kuhali več vrst čajev in ponujali kakav s smetano. Vabile so obložene mize, nasproti vhoda na odru je igrala glasba in tam je potekal praznični program. Antonija Sodja se je kot prostovoljka znašla v Hrastovcu: "V neki nočni radijski oddaji sem slišala za to praznovanje in sem se odločila, da bom sodelovala z nastopom v belokranjski narodni noši. Pripovedujem za ta čas primerne praznične pesmi, in ker je sem prišel še harmonikar, tudi prostovoljec, sva imela prav lep program." Nastopali so seveda tudi stanovalci, med njimi pihalec ognja, v posebni kamri, skrita za zaveso, pa je Ramiza Bajrič napovedovala prihodnost. "Že enajst let sem na Tratah, prej sem živela v različnih zavodih za mladostnike. Prizadeta sem zaradi otroške paralize, zato veliko časa presedim, ampak nocoj bom tudi plesala." Kot je napovedala, se je zgodilo. Skupaj z njo pa s(m)o se zabavali še bevskajoč kuža, razigran hipi, žongler, nogometni navijač, možakar, ki je tja pripeljal konja za jahanje, pa Vito Flaker, dekan Visoke šole za socialno delo, z najstniškima sinovoma, veselili so se seveda študentje četrtega letnika te šole, ljudje dobre volje in direktor zavoda Josip Lukač.

Foto: Slavica Pičenko Peklar

Z roko v roki - prostovoljka in stanovalec.

Ramiza Bajrič med napovedovanjem prihodnosti. Kar je napovedala zase, se je na silvestrsko noč uresničilo, saj je čisto zares zaplesala.

Slavica Pičerko Peklar